

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/455/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215922
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6612215922.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolacích, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 30. 10. 2014 č. k. 4C/81/2012-141, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Žalobu o zaplatenie majetkovej škody vo výške 3.071,92 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 849,38 Eur zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd k návrhu žalobcu na prerušenie konania poukázal na to, že žalobca už uplatnil svoje zákonné právo namietať nestrannosť súdu, o jeho námietke boli zákonným postupom rozhodnuté. Preto nezistil dôvod pre prerušenie konania a jeho návrh ako nedôvodný zamietol. Nestotožnil sa ani s názorom žalobcu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru bez priameho dopadu na posúdenie nároku žalobcu, nejde o prejudiciálnu otázku, od ktorej vyriešenia priamo závisí výsledok sporu. Súd v danom prípade rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu, ako nadriadeného orgánu, mal za to, že nie je dôvod na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/, ani § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Vo veci samej prvostupňový súd po vykonaní dokazovania, najmä pripojenými spismi sp. zn. 21Er/605/2011 a 6Er/354/2011 Okresného súdu Lučenec, k namietaným prietiahom v konaní exekučného súdu poukázal na postup konajúceho súdu v oboch veciach so záverom, že aj v prípade, keď nebolo rozhodnuté o žiadostiach súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote podľa § 41 ods. 2 písm. d/ s poukazom na § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2010 do 31. 05 2011, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v Exekučnom poriadku neznamená automaticky prietahy v konaní. Exekučným titulom boli rozsudky stáleho rozhodcovského súdu, súd teda musel skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. Objektívne posudzoval zákonnosť exekúcie, čo si vyžadovalo osobitnú právnu úpravu vzhľadom na právny vzťah podliehajúci režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučných konaní bola primeraná náročnosti veci. V danom prípade

rozhodnutie súdu v oboch exekučných veciach nemohlo byť považované za nezákonné (keď zároveň zákonnosť/nezákonnosť rozhodnutia nemožno posudzovať v tomto konaní), okrem toho žalobca nepreukázal ani tvrdený nesprávny úradný postup, rovnako nepreukázal vznik a výšku skutočnej škody, prípadne nemajetkovej ujmy. Neexistuje preto ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou či nemajetkovou ujmu. Preto neboli splnené zákonné podmienky potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Pretože žalovaná, ako úspešná účastníčka, si náhradu trov konania nevyčíslila a ani zo spisu jej žiadne nevyplývali, súd rozhodol tak, že žalovanej, ako úspešnej účastníčke, náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Ako dôvod podania odvolania uvádza, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., keď sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, keď rozhodoval vylúčený sudca, keď súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, keď súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy doposiaľ neuplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd rozhodoval v neprítomnosti účastníkov, pričom žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol aj dôležité dôkazy, predložil listiny spojené s týmito dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Inak odňal žalobcovi právo na konanie pred súdom. Týmto vážnym dôvodom má byť tvrdenie žalobcu, že vo veci rozhodoval sudca, ktorý nebol nestranný a pokiaľ aj krajský súd pri rozhodovaní o námietke zaujatosti nepovažoval tohto sudcu za nestranného, neznamená to, že tohto sudcu možno považovať za nestranného aj v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti. Poukázal na rozhodnutia iných krajských súdov podporujúce toto jeho tvrdenie. Ďalej vytýkal súdu, že neumožnil žalobcovi vyjadriť sa k dôkazom, ktoré vykonal súd a na ktorých svoje rozhodnutie založil. Došlo tak k degradácii zásady kontradiktórnosti, porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a odňatiu žalobcu konať pred súdom. Tvrdil, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie napriek tomu, že v danej veci takýmto spôsobom nebolo možné rozhodnúť, čím opätovne došlo k porušeniu práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Tvrdí, že súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. a skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdený skutkový stav, pretože žalovaný sa napriek výzve súdu nevyjadril k žalobnému návrhu. Vytýka súdu, že ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov, že rozhodnutie súdu je nedostatočne odôvodnené, keď nemožno zistiť, akou úvahou súd dospel k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Rovnako chýbajú dôvody pri nemajetkovej ujme. Závery súdu označil za extrémne nesúladne s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, rozhodnutie je rozporné s čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd negatívne rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako aj v iných veciach napriek rozdielnemu skutkovému dej, a teda aj skutkovému základu. Nesúhlasí s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože právnym titulom v danej veci bol nesprávny úradný postup exekučného súdu, za ktorý dlžník nenesie zodpovednosť. Vytýka súdu, že mu neumožnil predložiť ďalšie dôkazy, nepoučil ho v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej.

Nesúhlasí ani s odôvodnením rozhodnutia a rozhodnutím o jeho návrhu na prerušenie konania a vyjadril názor, že pokiaľ súd mal rozhodnúť o návrhu na prerušenie konania, nemohol pred právoplatnosťou tohto rozhodnutia rozhodovať vo veci samej.

Žalovaná sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Preskúmaním napadnutého rozsudku odvolací súd aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť dôvodov a

právných úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol vzhľadom na presvedčivosť a správnosť argumentácie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku. Odvolací súd nepovažuje za potrebné nad rámec dôvodov vyslovených prvostupňovým súdom uvádzať žiadne ďalšie argumenty. Súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne a právne presvedčivo v odôvodnení rozsudku vysporiadal s právnym základom a dôvodnosťou uplatneného nároku. Odvolací súd poukazuje na to, že v mnohých dôvodoch odvolateľ vôbec nereaguje na konkrétny rozsudok, voči ktorému smeruje. Uvádza dôvody, ktoré sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nenachádzajú, ani s touto vecou nesúvisia (napr. návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nevyjadrenia sa žalovanej, tvrdenie, že súd nemohol rozhodnúť bez ústneho pojednávania, ...).

Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal splnenie základnej podmienky pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 až 4, § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože v tejto konkrétnej veci nedošlo k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, čo dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo a po právnej stránke správne odôvodnil v napadnutom rozsudku prvostupňový súd.

K tvrdenému nesprávnemu postupu v konaní prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že dôvody odvolania spochybňujúce procesný postup súdu neobstoja. Z obsahu spisu je preukázané, že žalovaný sa k veci písomne vyjadril, vyjadrenie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 11. 10. 2013, teda dostatočne včas pred termínom pojednávania vytýčeného na deň 31. 10. 2013. Prvostupňový súd sa dostatočne vysporiadal s dôvodom, pre ktorý nevyhovel návrhu žalobcu na zrušenie pojednávania a prerušenie konania, preto ani v tomto smere nie je odvolanie dôvodné.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že vo veci rozhodol zaujatý sudca, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie príslušného súdu - Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 10. 2012 č. k. 13NcC/451/2012-8, z ktorého je zrejmé, že z tohto konania bola vylúčená sudkyňa R.. V. J., zákonný sudca v tejto veci R.. Y. J. vylúčený z pojednávania a rozhodovania nebol.

Na základe uvedeného odvolací súd po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a poukazom na dôvody a právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., keď žalovanej, ako úspešnej účastníčke odvolacieho konania, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď si tieto nevyčísliła a ani ich nežiadala priznať (§ 151 ods. 1 O. s. p.). Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.